

Arrest

nr. 109 551 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mexicaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 maart 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat B. VERBELEN en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 augustus 2012 legt verzoeker een verklaring af van wettelijke samenwoning met mevrouw J.E. van Nederlandse nationaliteit.

Op 5 september 2012 dient verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name *in functie* van zijn partner mevrouw J.E.

Op 4 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 maart 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 05.09.2012 werd ingediend door:

Naam: M. G.

Voornamen: L. F.

Nationaliteit: Mexico

Geboortedatum: (...)1986

Geboorteplaats: Zamora

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn / haar partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- 15 foto's zonder datum, wel beschrijving naast foto: zonder datum kan niet nagegaan worden wanneer deze foto's werden genomen. Bijgevolg vormen ze geen bewijs voor de duurzaamheid van de relatie.

- facturatie telemex dd november 2011, december 2011, juni 2011, juli 2011, augustus 2011 en februari 2012, mei 2012 en juni 2012: aangezien er geen verwijzing is naar de partner van betrokkene vormen deze documenten geen bewijs voor de duurzaamheid van de relatie.

- Verjaardagskaart van betrokkene aan partner: Aangezien er geen adres en postzegel op de kaart staan kunnen we niet nagaan wanneer deze verstuurd is. Bijgevolg vormt dit kaartje geen bewijs voor de duurzaamheid van de relatie.

- 2 fotocollage's: zonder datum kan niet nagegaan worden wanneer deze foto's werden genomen. Bijgevolg vormen ze geen bewijs voor de duurzaamheid van de relatie.

- Kaartje van betrokkene aan familie van partner: Aangezien de datum onleesbaar is kan niet nagegaan worden of betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag samenwonen of reeds twee jaar voor de aanvraag een duurzame relatie hebben.

- Vliegtuigtickets Amsterdam naar Guadalajara, stempels Amsterdam-Schiphol, verhuisbericht gemeente

Dordrecht: op deze documenten valt geen verwijzing naar de betrokkene terug te vinden. Dit document bewijst niet dat betrokkene en partner samen zijn geweest. Deze documenten kunnen bijgevolg niet aanvaard worden als bewijs voor de duurzame relatie.

- huurcontract dd 1.04.2012: gezien de recente datum toont dit document niet aan dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag samenwonen of reeds twee jaar voor de aanvraag een duurzame relatie hebben.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In wat als het enige middel kan worden beschouwd zet verzoeker in zijn verzoekschrift "aangaande de gegrondheid van het beroep" het volgende uiteen:

"Verzoeker meent een aantal middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing. Die motivatie bestaat erin dat verzoeker onvoldoende zou aantonen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden met E. S..

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie wordt aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

Verzoeker en E. S. verzamelden aanvankelijk een aantal bewijzen waaruit echter onvoldoende zou blijken hetgeen in de uiteenzetting van de feiten wordt aangetoond.

Thans brengt verzoeker echter een reeks van stukken bij waarop datums worden vermeld en waaruit duidelijk blijkt dat aan voormelde voorwaarden is voldaan.

Bijgevolg wordt artikel 10 van de wet van 15 december 1980 geschonden door het niet toekennen van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Zodat verwerende partij de rechten van verzoeker die hij vermag te ontleen aan voormeld artikel geschonden heeft.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2 Waar verzoeker de schending van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aanvoert en wijst op het duurzaam en stabiel karakter van hun relatie, doet verzoeker wellicht artikel 40bis, § 2 van de vreemdelingenwet, nu hij zijn verblijfsrecht heeft aangevraagd *in functie* van zijn relatie met een burger van de Unie. Artikel 10 van de vreemdelingenwet is *in casu* niet van toepassing en verzoeker kan aldus niet dienstig naar artikel 10 van de vreemdelingenwet verwijzen.

Artikel 40bis, § 2 en § 3 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

§ 3

De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voorzover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.”

In de mate verzoeker meent dat hij aan de hand van de voorgelegde stukken heeft aangetoond dat er sprake is van een duurzame relatie, kan hij niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide wijze gemotiveerd dat de voorgelegde bewijsstukken niet volstaan om een duurzame en stabiele relatie aan te tonen, nu er geen data zijn vermeld op de stukken, er geen verwijzing is naar de partner van verzoeker of er geen verwijzing is naar verzoeker zelf. Wat het huurcontract van 1 april 2012 betreft, stelt verweerder vast dat de recente datum van dit document evenmin aantoont dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag samenwonen of reeds twee jaar voor de aanvraag een duurzame relatie hebben. Verzoeker weerlegt de motieven niet. Verzoekers vage beschouwingen volstaan niet om aan te tonen dat hij aan de hand van de voorgelegde stukken het bewijs heeft geleverd dat zij elkaar sedert minstens twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen en dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen. In dit verband wordt opgemerkt dat het verzoeker toekomt om zijn aanvraag te staven aan de hand van stukken. Het komt de Raad niet toe om de bewijswaarde en de pertinentie van voornoemde stukken te beoordelen omdat de feitenappreciatie toekomt aan verweerder. Bij gebrek aan een wettelijke bewijsregeling is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot verblijf van meer dan drie maanden vrij en rust de bewijslast daartoe op de aanvrager. Verweerder beschikt over een discretionaire appreciatiebevoegdheid in zijn oordeel of verzoeker het bewijs levert van de voorwaarden. Verzoeker laat na uiteen te zetten dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen dat de voorgelegde stukken niet volstaan om het bewijs te leveren van een duurzame en stabiele relatie zoals vereist in artikel 40bis, § 2, 2°, a van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat hij het duurzame en stabiele karakter van de relatie kan aantonen en hij verwijst naar de “thans” aangebrachte stukken “waarop datums worden vermeld en waaruit duidelijk blijkt dat aan voormelde voorwaarde is voldaan”. De Raad merkt op dat waar verzoeker “thans” in bijlage van zijn verzoekschrift tal van nieuwe stukken voorlegt waarop data zijn vermeld, de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld *in functie* van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van de beslissing kon beschikken. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van de bestreden beslissing dient de Raad zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens. Verzoeker kan verweerder bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met de “thans” voorgelegde stukken die hij niet aan verweerder ter kennis heeft gebracht alvorens de bestreden beslissing is genomen. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort.

Een schending van artikel 40bis van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enige middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN